

28 d'abril. Día Mundial de la Seguridad y Salú nel Trabayu

Esti 28 d'abril celébrase'l Día Mundial de la Seguridad y Salú nel Trabayu. **Pocu hai que celebrar** si atendemos a lo asocedió demientres los últimos meses.

La pandemia dexó al descubiertu les enormes **faltes esistentes en materia de seguridá y salú nos centros de trabayu**. La precariedá llaboral, una vegada más, foi'l detonante de numerosos daños a la salú y a la vida de miles de trabayadores.

Personal sanitario que viose obligáu a realizar les sos funciones **ensin equipos de protección individual**, hospitales enllenos de trabayadores procedentes de supermercaos, centros de llamaes o servicios de repartida a casa, ente otros munchísimes profesiones, y centros de trabayu acoplinaos, que **nun cumplieron les más elementales midíes hixéniques y de distancia de seguridá**.

Per otra parte, les autoridaes consideraron que la COVID nun yera un riesgu llaboral. Esto favoreció que les empreses "se llaven les manes" cuando, en realidá, **na mayoría de los casos, la xente contaxábase nos centros de trabayu o nel tresporte**, tamién acoplinau.

Per otra parte, la promulgación de diversos Reales Decretos pa ordenar esti caos tampoco foi efectiva. Cuando se plantegó'l zarru de too lo que nun fueren actividaes esenciales pa la comunidá, **fueron los empresarios los que decidieron finalmente qué yera esencial y qué non**.

Porque **la inspección de trabayu declaróse incompetente** a la hora de cerrar los centros de trabayu que nun cumplieren cola normativa y, finalmente, les **Conseyeríes de Sanidá**, nes que recayía dicha responsabilidad, **tampoco actuaron**. Yeren les feches nes que se superaben los milenta de muertos diarios.

Porque anteposóse la economía a la vida de les persones. Tol sistema taba empobináu escontra eso y nun abastaron les directrices del Ministeriu de Sanidá o les normes promulgaes p'alteriar tala lóxica, que llevaba yá demasiáu tiempu instaurada na organización del trabayu de la mayoría de les empreses d'esti país. Por eso **la pandemia coyónos a contrapié**. Porque nada o casi nada de lo que imperaba na cultura preventiva d'esti país funcionaba antes.

Anguaño nun cuntamos con cifres fidedignes que nos ayuden a analizar l'aumentu de la siniestralidá llaboral. La COVID nun va entrar nos rexistros porque **nun se consideró un riesgu llaboral**. Sicasí, pa toes aquelles persones que nun pudieron trabayar dende les sos cases, sí que foi un riesgu al que s'espunxeron por causa y con motivu del trabayu.

Tenemos de trabayar pa camudar esa cultura na que'l dineru ta percima de la vida de les persones. Integrar la prevención dientro de l'actividá llaboral, que nun sía a cencielles un requisitu pa "tener la documentación en riegla", pa tornar l'acción inspectora y aforrase unes sanciones que, en demasiaes ocasiones, tansiquiera son propuestas, contrariamente a lo espresao na normativa a valir, qu'indica que **la inspección de trabayu tien de proponer sanción siempre que se mescabe la seguridá y salú de les persones trabayadores**.

Tenemos de trabayar por que la prevención de riesgos se convierta nun conxuntu de midíes reales y efectives -reales y efectives, repitimos, non papel moyáu- p'atregar la seguridá y salú de les persones.

Trabayu ensin riesgu

Salú pa toes